

αθ. Μισ. Βιβλ. τ. 3. σ. 569

Καλαμάρα η
(17 αι.)

« (ἀντὶ τῆς ἡμετέρας) περὶ ἐνώσεως τοῦ Καλαμάρας,
τοῦτον, ὡς ἔστιν Μονεμβασιάς Μονεμβασιάς, τοῦ γρ-
καίου Μονεμβασιάς [τοῦ 1632] ».
« ἔστι Κελεῖται Α' τοῦ γ']